

רקע:

דפי מגלה שזוהר לא שלחה את המכתבים שלה. מתחיל כשדפי
דוחפת לזוהר את המכתבים מול העיניים כשהיא משחקת במחשב.
זוהר מנסה לדחוף את המכתבים הצידה ודפי מחזירה אותם
הוסיפה למאגר: נועה יחימוביץ

דפי:

מה זה?

לא שלחת את המכתבים שלי?

זוהר:

דפי...

דפי:

אני לא מאמינה ששיקרת לי כל הזמן הזה.

זוהר:

לא שיקרתי...

דפי:

ועוד עשית את עצמך כאילו את עוזרת לי.

זוהר:

היי! אני השקעתי את הנשמה במכתבים האלה!

דפי:

אבל לא שלחת אותם. לא שלחת אותם!

זוהר:

אני בסך הכל חסכתי לך את ההשפלה. הם במילא היו סתם מגיעים לאיזה פח במשרד אחר
או... יותר גרוע, תלויים על איזה קיר בתור בדיחה.

דפי:

את חושבת שהחלום הכי גדול שלי זה בדיחה?

זוהר:

החלום הכי גדול שלך הוא קצת עלוב, לא? כאילו... להכין קפה בקריה במקום פה. פה לפחות
יש לך אותי.

את חושבת שבכל מקום את תמצאי חברה כמוני?

דפי:

אני מקווה שבחיים אני לא אמצא חברה כמוך.

זוהר:

כן, איפה תמצאי באמת מישהי שתחכה לך שעה וחצי בבאר שבע כדי שלא תכנסי לבד לבסיס?

דפי:

את עושה לי טובה שאת חברה שלי?

זוהר:

טוב, סליחה, נו!

דפי:

סתם כעסתי על הצבא, אבל את זו ששמה עלי זין. בגללך אני לא יוצאת מהחור הזה.

זוהר:

את יודעת מה, לכי ותשלחי את המכתבים הבכיינים שלך, תינוקת נאיבית. בואי נראה מי יזז אצבע

לענות לך!

